LIDA Stories

lidastories.net

Serê sibê dengê çûkan / Il cinguettio degli uccelli al mattino

✎ LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Hebûn Stembar (kmr), Andrea Ciasca Marra (it)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

Serê sibê dengê çûkan

Il cinguettio degli uccelli al mattino

✎ LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Hebûn Stembar

5

کورمانجی kmr / Italiano it

Yulia, mêrê wê û keça wan a piçûk li Ukraynayê li gundek piçûk a bêdeng dijiyan. Yulia hez dikir ku her sibe bi dengê çûkan şiyar bibe. Qet nedifikirî ku ewê ji malê dûr bijî, an jî sibê bi dengê çûkan ranebe.

. . .

Yulia, suo marito e la loro bambina vivevano in un piccolo villaggio tranquillo in Ucraina. Yulia amava svegliarsi al mattino col canto degli uccelli. Non avrebbe mai pensato di vivere lontano da casa e di non essere svegliata, al mattino, dal cinguettio degli uccelli.

Mêrê wê her gav gazinc dikir ku têra xwe pereyê wî tune ye û bi giranî dest bi vexwarinê kir. Wan biryar da ku şensê xwe li Portekîzê biceribînin. Dibe ku ji bo avakirina xaniyek li wir û avakirina paşerojeke baştir ji bo malbatên xwe bikarin zêdetir pere qezenc bikin.

. . .

Suo marito si lamentava sempre di non avere abbastanza denaro e cominciò a ubriacarsi. Decisero di tentare la fortuna in Portogallo. Forse lì avrebbero potuto guadagnare di più, costruire una casa e un futuro migliore per la loro famiglia.

Yulia piştî ku bi serfirazî li mala xwe ya nû bi cih bû dest bi kar kir wekî paqijker. Xebata wê ya bi xîret û tevgera wê ya bi rûmet ji hêla xerîdarên wê ve pir hate pejirandin. Ji aliyê din ve, mêrê wê dest pê kir ku her ku diçe xwe jê derdixe. Ji ber pirsgirêka wî ya vexwarinê, karsaz ji wî bawer nedikirin û ji wî re kar nedikirin.

• • •

Yulia si adattò bene alla nuova casa, e cominciò a lavorare come donna delle pulizie. I suoi clienti apprezzavano molto il suo duro lavoro e il suo atteggiamento educato. Suo marito, invece, si sentiva sempre più emarginato. A causa del bere, i datori di lavoro non si fidavano di lui e non gli davano lavoro.

Yulia çû stargeheke jinan, li wir xwe ji her gavê bêtir ewle hîs kir. Ji dema ku serê sibê bi dengê çûkan ji xew şiyar dibû û heta niha, wê wisa hîs nekiribû.

. . .

Yulia andò ad un centro di accoglienza per donne, dove si sentì più al sicuro di quanto le fosse accaduto da molto tempo. Non si sentiva così da quando si svegliava al canto degli uccelli al mattino.

Rojekê wî dest bi qîrîna Yulia kir. Dû re wî dest bi lêdana wê kir. Bi taybetî dema serxweşiyê qêrîn û lêdan zêdetir dibû. Yulia ji bo xwe û keça xwe ditirsiya, lê wê nizanibû ku çi bike.

. . .

Un giorno cominciò a gridare contro Yulia. Poi prese a spintonarla. Le urla e le botte si intensificarono, specialmente quando era ubriaco. Yulia aveva paura per sé e per sua figlia, ma non sapeva cosa fare.

Dema ku Yulia di dawiyê de neçar ma ku bi destê şikestî biçe oda lezgîn a nexweşxaneyê, wan jê re got ku şîdeta nav malê li Portekîzê pirsgirêkek mezin e. Wan jî got ku ew sûc e û divê ji polîs re ragihînin.

. . .

Quando Yulia finì al Pronto Soccorso con un braccio rotto, le dissero che la violenza domestica era un grande problema in Portogallo. Le dissero anche che era un crimine, e che lei avrebbe dovuto denunciarlo alla polizia.

Yulia westiyabû û bi fikar bû ku keça wê ya piçûk her roj li malê şîdetê bibîne. Yulia fêhm kir ku destdirêjî her dem hebû, her çend ew xwe bi awayên cûrbecûr diyar kir.

. . .

Yulia era esausta e non voleva che sua figlia crescesse in una casa dove era testimone di violenze quotidiane. Si rese conto che i segni degli abusi c’erano sempre stati, anche se in forme diverse.